

[Justitsministeren.]

kun være tilfreds med, at det ikke er min sag at stille dagsordener om hans forhold.

Jeg har sjældent set en sådan begrebsforvirring som den, jeg har været vidne til i det sidste par måneder — man stiller tingene på hovedet og bilder folk ind så længe, at man tilsidst begynder selv at tro på det, at det er afgørelser, som er truffet i min tid, afgørelser, jeg har ansvaret for, der er grund til den uro, som man stadig holder i kog om opgøret. Uden blot at søge oplysning hos mig om mig og mit tager man for gode varer de løst sagte og uvedræftede påstande, som nu senest det ærede medlem hr. Aksel Larsen har gjort sig til talsmand for.

Til dem, der har ladet sig forvirre af spektaklet, og som ikke blot forfølger det formål at bevare uroen, lader jeg „København“s råd gå videre, at de tager forstanden med til hjælp — i hvert fald såvidt, at de spørger mig om sammenhængen, før de giver sig til at lave sensation.

Undervisningsministeren (*Hartvig Frisch*):

Når jeg har anmodet den højtærede formand om allerede på dette tidspunkt at måtte fremsætte nogle bemærkninger, beror det på, at adskillige af de ærede partiordførere direkte har henvendt sig til mig som undervisningsminister, og det ville derfor være noget uheldigt, om jeg ikke havde svaret, inden partiordførerne får ordet i anden omgang.

Jeg vil da først gøre nogle bemærkninger vedrørende undervisningsministeriets stilling til kulturkampen i grænselandet, med særlig adresse til det ærede medlem hr. Knud Kristensen, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Heick; derefter skal jeg berøre spørgsmålet om den danske statsradiofoni, hvorom det ærede medlem hr. Anker Lau og det ærede medlem hr. Harald Nielsen har talt, og til slut skal jeg i al korthed besvare nogle spørgsmål vedrørende skole og videnskab, som blev rettet til mig under debatten i går.

Jeg vil straks sige til det ærede medlem hr. Knud Kristensen, at jeg forsåvidt godt kan forstå, at han følte sig lidt desorienteret ved enkelte af de oplysninger, jeg fremkom med under debatten i forsommeren vedrørende bevillingen til støtte af dansk sprog og kultur i udlandet, for der er et rigtigt punkt i den indvending, det ærede medlem gjorde, og det er, at jeg på tillægsbevillingsloven for 1946—47 nævnte tallet 1 276 000 kr. Deri var i virkeligheden inkluderet hele kontoen under § 21 XVII. g. og ikke blot

kontoen til det sydslesvigske arbejde. Derved forleddes jeg selv af summen til at gøre en bemærkning om en reduktion, som altså ikke passede med tilfældet. Det er nemlig den reducerede sum 1 250 000 kr. sammenlagt med budgettet for 1946—47, der giver den sum, jeg i forsommeren havde nævnt, 1 500 000 kr.

Nu vil jeg sige, at med hensyn til disse bevillinger, således som de løber ind i hinanden, kan det — det kan vi vel alle erkende —, navnlig når man står og hurtigt skal finde summerne frem, ofte være vanskeligt at få dem helt rigtigt placeret. Jeg ser, at det ærede medlem hr. Knud Kristensen i sin tale har benyttet nogle udtryk, som også kan volde en noget hovedbrud, idet det ærede medlem om de forskellige bevillingers rækkefølge, om jeg så må sige, bruger det udtryk, hvis jeg må citere — det står sp. 503 —:

„Gentagne gange efter krigen, også under det nuværende ministerium, har man ganske mekanisk opført det beløb, som fandtes på sidste års finanslovsforslag, på det nye års, og først når man kom igennem finansåret eller hen til begyndelsen af finansåret eller undertiden et stykke ind i det nye finansår, har man fået en beregning over, hvad udgifterne ville andrage i finansåret.“

Jeg tror nok, man kan forstå, hvad det ærede medlem vil sige, men det er uægtelig lidt indviklet udtrykt, fordi der jo er den ting, der gør sig gældende, at medens vi arbejder med et budget, løber faktisk en anden tillægbevillingslov. Men til denne enkelthed vil jeg sige, at der forstår jeg godt det ærede medlems indvending. Det er nemlig nu sådan, at denne sum 1 500 000 kr. går igen på budgettet for 1947—48 og bliver i foråret 1947 ved tillægsbevillingsloven forhøjet til 2 042 000, og heri er indbefattet, i disse sidste 42 000 kr., enkelte mindre Sydslesvig uvedkommende poster. Budgettet 1948—49, der er det, jeg som minister startede med og har overtaget fra min forgænger, indeholder da de af mig nævnte 2 mill. kr., som jeg ved tillægsbevillingsloven får forhøjet med 586 000 kr. Min forgænger forhøjede altså i 1947 bevillingen med noget over 1/2 mill. kr., hvortil jeg året efter fjøede yderligere henimod 600 000 kr., og det ærede medlem skal ikke kunne få drejet det om til at blive en nedskæring. Men det er åbenbart to helt forskellige ting, vi taler om, idet det ærede medlem helst havde set, at jeg uden forhandling af nogen art havde taget hele den af udvalget skitserede sum på 3,6 mill. kr. Herom har jeg allerede i foråret udtalt mig og forklaret om det møde,